

عنوان مقاله:

تحلیل سیاست جنایی اسلام در مواجهه با جرائم

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

سید عباس تقوی - گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

احمدرضا توکلی - گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

محسن فهیم - روه حقوق، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به روش مطالعات کتابخانه ای و از طریق فیش برداری به دسته بندی مستندات مرتبط پرداخته و سپس به شیوه توصیفی تحلیلی متغیر مستقل یعنی جرایم اقتصادی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان می دهد که مبانی فقهی جرم انگاری افساد فی الارض را به شیوه ای متفاوت از رویه حقوق موضوعه می نگرند. بر اساس ادله فقهی و دیدگاههای فقها جرم افساد فی الارض ناکافی به نظر میرسد. زیرا بر پایه تحلیل انجام شده محاربان و مفسدان به لحاظ حکم یکسانند، لکن محارب همان مفسدی است که در مقام نظر و تیوری مخالفت شدید میکند و مفسد فی الارض همان مخالف شدیدی است که در میدان عمل، ناسازگاری خود را عملی بروز میدهد. ظهور آیه محاربه و قواعد ادبی مسلم اقتضا میکند که مجازات هر دو عنوان یکی باشد. چون محاربه با خدا در معنای حقیقی که محال است و محاربه با رسول خدا (ص) هم که منتفی است. پس معنای آیه از باب دلالت اقتضا ایجاب میکند در صدر آیه و «یسعون فی الارض» از باب عطف به «یحاربون»، آن هم بدون ذکر موصول، جای هیچ شکی را باقی نمیگذارد که اگر چه به ظاهر، در آیه دو چیز (یحاربون و یفسدون) به نظر میرسد، اما قطعاً حکم آن دو یکی میباشد. بر این اساس رویه قانونگذار کیفری ایران در سال ۱۳۹۲ که محاربه و افساد فی الارض را دو جرم مستقل تلقی کرده است قابل انتقاد و خلاف نظر قاطع فقهی است.

کلمات کلیدی:

افساد فی الارض، محاربه، فقه، نظام پولی، اخلاق کلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552210>

